

Możliwości tuczu sumika karłowatego (*Ameiurus nebulosus* i *A. melas*) w akwakulturze w wodach geotermicznych

Vilmos Jozsa¹, Ferenc Radics², Anna Wiśniewska³, Jacek Kozłowski³,
Istvan Lehoczky¹

¹Institut Badawczy Rybactwa i Nawadniania w Szarvas

²Szarvas-Fish Sp. z o.o w Szarvas

³Wydział Ochrony Środowiska i Rybactwa, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski Olsztynie

W celu podniesienia wydajności produkcyjnej w akwakulturze w ostatnim stuleciu w rodzimych wodach znalazły się liczne egzotyczne gatunki ryb. Wprowadzenie czy zawleczenie tych gatunków stwarza zagrożenie dla lokalnej bioróżnorodności. Do wód polskich przez wprowadzenie lub naturalne wsiedlenie trafiło 35, zaś do węgierskich 12 gatunków ryb. Te gatunki, które stanowią zagrożenie dla rodzimej ichtiofauny, określano jako gatunki inwazyjne. Na Węgrzech do gatunków inwazyjnych należą karaś srebrzysty, sumik karłowaty, czarny sumik karłowaty, czebaczek amurski, trawianka. W Polsce natomiast gatunkami inwazyjnymi są karaś srebrzysty, sumik karłowaty, czebaczek amurski, trawianka, babka bycza, babka tysa, babka szczupła. Uważano, że spośród wymienionych gatunków sumik karłowaty oraz czarny sumik karłowaty mogą mieć znaczenie w akwakulturze.

W wodach węgierskich zdecydowanie dominuje czarny sumik karłowaty. W związku z tym eksperyment podchowu w akwakulturze przeprowadzono na osobnikach tego gatunku. Przeprowadzono pięć eksperymentów w basenach o objętości 30 m³ i temperaturze wody 22-23°C. Zawartość białka w zastosowanej paszy wynosiła 48%. Materiał doświadczalny stanowiły osobniki o różnej masie ciała, tj. 10 g – 34 tys. szt.; 28 g – 23 tys. szt.; 42 g – 2,5 tys. szt.; 75 g – 20 tys. szt.; 140 g – 19 tys. szt. Okres tuczu wynosił od 45 do 93 dni. Nie stwierdzono istotnych różnic w przeżywalności ryb. Współczynnik pokarmowy pasz był podobny we wszystkich grupach i wahał się w przedziale od 0,8 do 1,4. Przyrost masy ciała był najwyższy w grupie ryb o masie 42 g, zaś najniższy u osobników 140 g. Czynnikiem ograniczającym produkcję nie były cechy biologiczne ryb, lecz infekcje wirusowe, które pojawiły się pod koniec tuczu i spowodowały znaczne straty. Sumiki karłowate mogą być wykorzystywane w akwakulturze, jednakże w celu intensywnego chowu konieczne jest opracowanie technologii wakcynacji lub wyhodowanie stada bezwirusowych tarlaków.